

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. София, 23.01.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 23.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7283** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на М. Д. Д. и П. В. С. и двамата от [населено място], срещу ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Писмо с изх. №ЦИК-03-10/15.06.2017г. на председателя на Централната изборителна комисия. Жалбоподателите претендират за недействителност на оспорвания административен акт, В ЧАСТТА с която им е отказано предоставяне на информация по т.1 и т.3 от Заявление с вх. №03-07-44/31.05.2017г. по описа Министерски съвет (МС). Поддържат, че търсената информация е обществена по смисъла на определението, дадено в ЗДОИ и като задължен субект Централната изборителна комисия (ЦИК или Комисията) е била длъжна да предостави достъп до нея. Сочат, че непредоставянето на поисканата информация лишава гражданите от възможността да си направят обоснован извод и преценка за дейността на органа, компетентен да организира и проведе избори, както и за изпълнението на законово установеното задължение за въвеждане на машинно гласуване. Твърдят, че по отношение на процесната информация е налице и надделяващ обществен интерес. Молят съда да отмени административния акт, в оспорваната му част и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Не претендират за разноски.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ на Централната изборителна комисия, оспорва

жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че с процесното писмо, в оспорваната му част, не е постановен отказ за предоставяне на обществена информация, а на жалбоподателите е указано, че такава не е налична в ЦИК, поради спецификата на поставените въпроси. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. №03.07-44/31.05.2017г. жалбоподателите Д. и С., заедно с други двама народни представители от 43^{-то} Народно събрание (НС) са сезирали заместник министър председателя с искане да им бъде предоставен достъп до следната информация: 1) На какъв етап е подготовката за въвеждане на машинно гласуване и в какви срокове е предвидено да стане това? Ще има ли готовност за осигуряване на машини във всички секции при евентуални избори през 2018г.?; 2) Какъв е общият размер на похарчените през годините средства за наем на терминали за машинно гласуване, като се започне от първия път на провеждане на експериментално машинно гласуване на изборите за народни представители през 2009г.? Каква е цената за наем на един терминал?; 3) Предприети ли са действия за сключване на междудържавен договор за доставка на всички необходими машинни терминали с друга държава с опит в провеждането на машинно гласуване и не считате ли, че това би бил по-прагматичният и значително по-евтин подход за осигуряване на терминалите от поръчването им „на парче“ и без посредници?

С писмо изх. №към 03.07-44/19.06.2017г. е предоставен достъп до част от информацията, поискана в т.2 от Заявлението от 31.05.2017г., която е налична в администрацията на Министерски съвет (МС) и на жалбоподателите е указано, че останалата част от търсената информация не се намира в деловодната система на МС и на основание чл.32 ЗДОИ искането им е препратено по компетентност на ЦИК.

В изпълнение на Решение по Протокол №542/15.06.2017г. на ЦИК е постановено и процесното писмо с което на жалбоподателите е указано, че в Комисията има налична информация единствено по втория въпрос от Заявлението и е направен преглед на правната уредба, регламентираща машинното гласуване и извършените до 25.02.2017г. действия във връзка с прилагането му, когато с Решение №4360-НС на ЦИК е бил отстранен единственият участник в откритата преди това състезателна процедура с договаряне за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Осигуряване/наемане на специализирани устройства за машинно гласуване в изборите за народни представители на 26.03.2017г.“.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от лица с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Не е спорно между страните, че в качеството си на независим държавен орган за произвеждане на всички видове избори в РБългария, ЦИК е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е всяка информация, свързана с общественния живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да

си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Законът – чл.9 ЗДОИ, квалифицира обществената информация като официална – такава която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия и служебна: събирана, създавана и съхранявана във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации

Редът за подготовка и сключване на международни договори от РБългария, както и редът за изпълнение, изменение, спиране на действието, прекратяване, съхраняване и регистриране на международните договори, по които РБългария е страна, са изрично установени в Закона за международните договори на РБългария (ЗМДРБ). Кръгът на лицата, имащи право да сключват международни договори е императивно установен в чл.9 ЗМДРБ, съгласно която норма това са: Президентът на РБългария - след съгласуване с Министерския съвет в зависимост от значението и предмета на договора или съобразно съгласуваното между страните равнище на държавните органи, които ще подпишат договора и М. съвет - съобразно материята, до която се отнасят договорът и неговите разпоредби. В ал.2 на чл.9 е регламентирано, че в случаите, когато международен договор попада в кръга на самостоятелната компетентност на определен министър или ръководител на ведомство, той сключва договора със съответния орган на друга държава въз основа на решение на Министерския съвет.

Както от цитираните разпоредби на ЗМДРБ, така и от нормите на Изборния кодекс (ИК), уреждащи статута и правомощията на ЦИК – Глава пета, Раздел I (чл.46 – чл.58), следва извод, че ответникът в настоящото производство не разполага с компетентност както по подготовката, така и по сключване и прилагане на международните договори по които РБългария е страна. Следователно информацията, поискана в т.3 от Заявлението за достъп, отправено от жалбоподателите, не се създава, нито съхранява от ЦИК и няма как да им бъде предоставен достъп до нея от този държавен орган.

Обратен е изводът относно информацията, поискана в т.1 от Заявлението за достъп от 31.05.2017г. Компетентността на ЦИК по възлагането и контрола на дейностите, свързани с отпечатване на хартиените бюлетини за гласуване и с машинното гласуване, произтича пряко от разпоредбата на чл.18, ал.1 ИК. Според ал.2 на чл.18 ИК разходите по подготовката и произвеждането на изборите, включително за машинното гласуване и за формите по чл.193 и чл.195, са за сметка на държавния бюджет по приета от Министерския съвет план-сметка, съгласувана с Комисията. План-сметката за изборите се приема не по-късно от 55-дни преди изборния ден.

С Решение №1289/01.02.2017г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Четвърто отделение по адм. дело №1163/2017г. е отменено като незаконосъобразно Решение №4153-НС от 27.01.2017г. на Централната избирателна комисия, в частта му по т.1 от приложението към него. В мотивите на съдебния акт е прието, че в оспорваната му и отменена част по т.1 от Приложението, административният акт е постановен в противоречие с разпоредбите на чл.206 и чл.212 – чл.214 ИК във вр. с §10 и §11 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР), тъй като с него са въведени ограничения за машинно гласуване само в 500 избирателни секции, каквито ЦИК не е компетентна да прилага. Пак според мотивите на ВАС Комисията няма право на преценка, тъй като действа в условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност и законът я задължава да осигури правото на

избирателите да гласуват с бюлетина за машинно гласуване.

Според приложимите разпоредби на чл.213 ИК Машинното гласуване се осъществява с помощта на електронни средства за които ЦИК определя техническите изисквания към апаратната и програмната част на електронната система и дава задължителни указания на изпълнителите на техническото и програмното осигуряване.

От изложеното до тук следва категоричен извод, че дейността по въвеждане и осъществяване на машинното гласуване, предвидено с императивни норми на ИК, е от компетентността на ЦИК. Действията които Комисията предприема в изпълнение на правомощията си свързани с подготовката и осъществяване на изборния процес, се обективират в Решения (чл.57, ал.2 ИК), които безспорно представляват официална обществена информация, достъпът до която не може да бъде ограничаван. Актовете, които ЦИК създава и съхранява във връзка с официалната информация, включително във връзка с изпълнение на правомощията си по осигуряване и контрол на изборния процес, са служебна обществена информация и също подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ.

Отговорът на поставения пред Комисията въпрос по т.1 от Заявлението на жалбоподателите, дали и какви действия са предприети за въвеждане на машинно гласуване и в какви срокове е предвидено да стане това, безспорно представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като ще даде възможност на заинтересованите лица да си създадат мнение относно дейността на ЦИК и изпълнението на вменените ѝ със закон задължения по организиране на изборния процес, именно във връзка с които задължения Комисията е създадена като постоянно действащ орган.

По изложените доводи съдът приема, че отказът за предоставяне на информацията, поискана по т.1 от Заявление вх. №03.07-44/31.05.2017г. е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. В останалата част по т.3 от Заявлението жалбата е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Д. Д. и П. В. С. и двамата от [населено място], ОТКАЗ, обективиран в Писмо с изх. №ЦИК-03-10/15.06.2017г. на председателя на Централната избирателна комисия, за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана в т.1 от Заявление с вх. №03.07-44/31.05.2017г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д. и П. В. С. и двамата от [населено място], срещу ОТКАЗ, обективиран в Писмо с изх. №ЦИК-03-10/15.06.2017г. на председателя на Централната избирателна комисия, за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана в т.3 от Заявление с вх. №03.07-44/31.05.2017г.

ИЗПРАЩА административната преписка на ЦЕНТРАЛНАТА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ за ново произнасяне и предоставяне на достъп до информацията, поискана в т.1 от Заявление с вх. №03.07-44/31.05.2017г., в 7-дневен срок от влизане в

сила на настоящото съдебно решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова